

РЕШЕНИЕ

№ 831

гр. София, 16.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 109-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на шестнадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: РОСИ П. МИХАЙЛОВА

като разгледа докладваното от РОСИ П. МИХАЙЛОВА Административно наказателно дело № 20231110214705 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН:

Образувано е по жалба на С. Д. Л., ЕГН *****, срещу Наказателно постановление /НП/ № РПД23-РД11-21 от 04.10.2023 г., издадено от Е.М.М. – кмет на Столична община /СО/, район „Подуяне“, с което на основание чл. 53 ал. 1 от ЗАНН във вр. с чл. чл. 34, ал. 1 и ал. 2 и чл. 35 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община /НРУИТДТСО/ на жалбоподателя е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 300 /триста/ лева за нарушение на чл. 23 от НРУИТДТСО.

В жалбата се поддържа, че атакуваното НП е незаконосъобразно, издадено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и в противоречие на материалния закон. Изложени са съображения за недоказаност на твърденията на актосъставителя и наказващия орган за извършване на търговска дейност от страна на жалбоподателя. В тази насока се сочи, че не се установява Л. да има качество на търговец по смисъла на § 3, т.3 от ДР на НРУИТДТСО. Наведени са и оплаквания, че на жалбоподателя не би могло да й бъде издадено разрешение за ползване на място, тъй като нарушението, за което й е съставен АУАН и впоследствие издадено НП не попада в обхвата на уредените в чл. 1 НПОРИМДЕРДТСО обществени отношения. Сочи се и за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, изразили се в това, че актът за установяване на административно нарушение /АУАН/ е съставен в присъствието на един свидетел, без да е ясно дали същият е свидетел на извършване на нарушението, на неговото установяване или на съставяне на акта; нарушението не е описано по

достатъчно ясен и изчерпателен начин. Развиват се и доводи за маловажност на случая. Моли се за отмяна на атакуваното НП и се претендира за присъждане на сторените разноски по делото.

В съдебно заседание жалбоподателят С. Д. Л., редовно призована, не се явява. Явява се нейният процесуален представител адв.Пл.Р., редовно упълномощен. Последният поддържа жалбата и по изложените в нея съображения моли за отмяна на оспорваното НП.

Въззиваемата страна – Столична община, район „Подуяне“, редовно призовани, се представляват от юрк. З., който оспорва жалбата, счита нарушението за безспорно доказано и моли за потвърждаване на атакуваното НП като правилно и законосъобразно. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лв.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и съображенията на страните, приема за установено следното:

На 14.09.2023 г., около 16:06 часа в гр. София, район „Подуяне“, на територията на общински терен, представляващ част от тротоар на ул. „Тодорини кукли“, източно от ул. „Русалски лък“ свид. М. Д. Н., на длъжност „главен експерт“ в отдел „УОС, ЖФ и РКТД“ към Столична община, заедно със своите колеги Д.Д.Р. и Анж.Цв.И, извършила проверка по спазване изискванията на Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община. На посоченото място служителите на Столична община установили, че С. Д. Л. извършва продажби на селскостопанска продукция (магданоз, копър и др.), за което от кмета на район „Подуяне“ не било издадено разрешение за ползване на място за извършване на търговия на открито върху терен общинска собственост. Заетата площ била около 2,00 кв.м.

Въз основа на установеното при проверката и в присъствието на Д.Д.Р., Анж.Цв.И и жалбоподателя, свид. М. Д. Н. съставила срещу С. Д. Л. АУАН № 19 от 14.09.2023 г. за извършено на същата дата нарушение на чл. 23 от НРУИТДТСО, а именно за това, че на 14.09.2023 г., около 16:06 часа в гр. София, район „Подуяне“, на територията на общински терен, представляващ част от тротоар на ул. „Тодорини кукли“, източно от ул. „Русалски лък“ извършва търговия на открито, предлагайки за продан селскостопанска продукция (магданоз, копър и др.) без разрешение за ползване на място, издадено от кмета на район „Подуяне“. Актът бил подписан от актосъставителя и от свидетелите, присъствали при установяване на нарушението и съставяне на акта. Нарушителят е отказал да подпише АУАН и да получи препис от същия. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН срещу АУАН не постъпили писмени възражения.

Въз основа на така съставения АУАН и при идентично описание на нарушението и дадената му правна квалификация Е.М.М. – кмет на Столична община /СО/, район „Подуяне“, издала обжалваното НП № РПД23-РД11-21 от

04.10.2023 г., с което на основание чл. 53 ал. 1 от ЗАНН във вр. с чл. 34, ал. 1 и ал. 2 и ч. 35 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община /НРУИТДТСО/ наложила на жалбоподателя С. Д. Л. административно наказание „Глоба“ в размер на 300 лева за нарушение на чл. 23 от Наредбата. На 06.10.2023 г. препис от НП бил връчен на жалбоподателя, а на 18.10.2023 г. пред наказващия орган била депозирана жалба срещу НП.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства: показанията на свидетеля М. Д. Н., и събраните по делото писмени доказателства – 1 бр. черно – бяла фотография, копия на заповеди на кмета на Столична община относно компетентността на актосъставителя и административно-наказващия орган /АНО/.

Гореизложената фактическа обстановка се подкрепя от всички събрани по делото гласни и писмени доказателства, които са обективни, еднопосочни и взаимно допълващи се, поради което съдът кредитира същите в цялост. От показанията на свидетеля М. Д. Н. се изясняват обстоятелствата свързани с извършената на горепосоченото място проверка, завареното на място лице С. Д. Л., чиято самоличност е била установена от представители на 05 РУ, липсата на издадено от кмета на район „Подуяне“ разрешение за ползване на място за извършване на търговия на открито, както и съставянето на процесния АУАН.

Приобщените по делото доказателствени източници, тълкувани поотделно и в своята взаимовръзка, в пълнота сочат на възприетата от съда фактическа обстановка. Предвид горното и по аргумент от противното от разпоредбата на чл. 305, ал. 3 от НПК по - детайлен анализ на доказателствените материали съдът не дължи да излага.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от лице с активна процесуална легитимация, в законоустановения срок, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. Разгледана по същество, жалбата е **основателна**.

В настоящото производство районният съд следва да провери изцяло законността на обжалваното наказателно постановление, т. е. дали правилно е приложен както процесуалният, така и материалният закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК във вр. с чл. 84 от ЗАНН. В изпълнение на това свое правомощие съдът служебно констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи съгласно правилото на чл. 35, ал. 1, т. 4 във вр. с ал. 3 от Наредбата, в предвидената от закона писмена форма и съдържание, както и при спазване на предвидения за това процесуален ред. Спазени са и сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН за съставяне на АУАН и издаване на НП.

Съдът не констатира допуснати съществени нарушения на

процесуалните правила в процедурата по съставяне на АУАН. Същият е съставен в присъствието на нарушителя и на двама свидетели, които са присъствали при установяване на нарушението и съставяне на акта, подписан е от свидетелите и от актосъставителя, като по този начин разпоредбите на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН са спазени. Съгласно разпоредбата на чл. 43, ал. 2 от ЗАНН, когато нарушителят откаже да подпише акта, това се удостоверява чрез подписа на един свидетел, името и точният адрес на който се отбелязват в акта. В процесния АУАН № 19 от 14.09.2023 г. в графите след текста на вмененото административно нарушение и за получаване на екземпляр от АУАН е налице отбелязване, че нарушителят отказва да подпише акта и датата - 14.09.2023 г., както и имената и адреса на свидетеля, присъствал при отказа да се подпише акта. Тоест, нарушителят е отказал да подпише акта и получи екземпляр от него, което предполага приложение на изискванията на чл. 43, ал. 2 от ЗАНН – удостоверяване самоличността и точния адрес на изричен свидетел, който е възприел горепосочения отказ на нарушителя. Видно от съдържанието на акта са налице всички изисквания на чл. 43, ал. 2 от ЗАНН. Поради това съдът намира наведените в тази връзка възражения от жалбоподателя за неоснователни.

На следващо място, съставът на съда служебно констатира, че и НП съдържа визираните в чл. 57, ал. 1 от ЗАНН като минимално изискуемо съдържание реквизити, като в него при пълна идентичност са описани всички признаци от състава на нарушението /извършване на търговска дейност на открито без необходимото разрешение/, обстоятелствата по извършването му, както и нарушените разпоредби. НП съдържа предвидените в чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗАНН дата на издаване и номер на постановлението, като възраженията на жалбоподателя в тази насока съдът не намира също за основателни.

С оглед на така изложеното липсват допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да представляват формално основание за отмяна на обжалваното наказателно постановление.

Административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана за нарушение на разпоредбата на чл. 23 от НРУИТДТСО, която гласи, че търговия на открито се извършва въз основа на разрешение за ползване на място (по образец), издадено от кмета на района, на територията на който ще се извършва дейността.

Санкционната разпоредба на чл. 36, ал. 1 от Наредбата предвижда, че за нарушения на разпоредбата на чл. 23 на виновните лица се налага глоба, а на едноличните търговци и юридическите лица – имуществена санкция в размер от 300 до 2 000 лева, т.е. предвидена е възможността за ангажиране на отговорността както на физически, така и на юридически лица и ЕТ.

По делото безспорно се установи, че жалбоподателката е извършвала търговия на открито без да притежава разрешение за това, с което е нарушила горепосочената разпоредба. Установява се, че извършената от нея дейност се явява именно търговска такава по смисъла на легалната дефиниция в Закона

за защита на потребителите, към която препраща нормата на вмененото и нарушение, тъй като тя е продавала стоки срещу заплащане, а от показанията на свидетелката се установява, че това е било част от упражнявана от жалбоподателката дейност, тъй като свидетелката заявява, че я е виждала и друг път да предлага стоките си на пазара, макар до този момент да не е била санкционирана за извършването на тази дейност без разрешение.

От субективна страна тя е действала при форма на вина умисъл, тъй като е осъзнавала, че не разполага с разрешение за ползване на мястото, на което е предлагала срещу насрещна парична престация селскостопанска продукция (магданоз, копър и др.) и въпреки това съзнателно е извършвала търговска дейност там.

Съставът на настоящата инстанция намира, че за това нарушение се установяват предпоставките за приложение на чл.28 от ЗАНН, тъй като същото се отличава с по - ниска от типичната степен на обществена опасност за нарушенията от този вид, поради което може да намери приложение хипотезата на маловажен случай на административно нарушение. Извършеното от жалбоподателя административно нарушение, за което е съставен АУАН, с оглед ниската обществена опасност на нарушението – ползване на изключително малка търговска площ, личността на нарушителя – възрастна жена – 84 години, вдовица, с ниски доходи, със заболявания, ненаказвана за нарушение от този вид, причината за допуснатото нарушение – ниския доход и липсата на парични средства за закупуване на лекарства и храна на нарушителя, както и това, че по делото липсват доказателства за предходни такива нарушения от страна на С. Д. Л., според настоящия съдебен състав се характеризира с изключително ниска обществена опасност и представлява „маловажен случай“, поради което не е следвало нарушителят да бъде санкциониран, а да бъде приложена разпоредбата на чл.28 ЗАНН. Налагането на административно наказание, дори и в минималния размер не би отговорило на заложените в чл. 12 ЗАНН цели. Съгласно ТР № 1/2007 г. по тълк. н. д. № 1/2005 г. на ОСНК – ВКС, когато съдът констатира, че предпоставките на чл. 28, б. "а" ЗАНН са налице, но административнонаказващият орган не ги е приложил, това е самостоятелно основание за отмяна на НП.

Съдебният състав намира, че предупреждението на нарушителя, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание, в случая ще окаже необходимото превантивно и превъзпитателно действие по отношение на нарушителя.

При този изход на производството, с оглед направеното от процесуалния представител на жалбоподателя искане за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение и съобразявайки уредбата по чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН във вр. с чл. 143, ал. 1 от АПК, разноски следва да се присъдят

в полза на жалбоподателя и в тежест на въззиваемата страна. В настоящото производство жалбоподателят е представляван от адв. Пл.Г.Р. - САК , като същия е направил искане за присъждане на адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал. 2 от ЗА. Като съобрази разпоредбите на чл. 36 от ЗА, вр. с чл. 18, ал. 2, вр. с чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, според които *минималното адвокатско възнаграждение за дела, при които наложеното наказание е под форма на имуществена санкция в размер до 1000, е в размер на 400 лева*; както и действителната правна и фактическа сложност на делото и приключването му в едно съдебно заседание, съдът в настоящия му съдебен състав намира, че следва да присъди на адвокат Пл.Р. разноски за адвокат за въззивна инстанция сума в размер на 400 (четиристотин) лева.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ /НП/ № РПД23-РД11-21 от 04.10.2023 г., издадено от Е.М.М. – кмет на Столична община /СО/, район „Подуяне“, с което на основание чл. 53 ал. 1 от ЗАНН във вр. с чл. чл. 34, ал. 1 и ал. 2 и чл. 35 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община /НРУИТДТСО/ на С. Д. Л., ЕГН *****, е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 300 /триста/ лева за нарушение на чл. 23 от НРУИТДТСО.

ПРЕДУПРЕЖДАВА С. Д. Л., ЕГН *****, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдения акт, за това друго нарушение ще й бъде наложена административно наказание.

ОСЪЖДА Столична община **ДА ЗАПЛАТИ** на адв. Пл.Г.Р. – САК на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН вр. чл. 38 от ЗАдв. сумата в размер на 400 (четиристотин) лева, представляваща заплатени по делото разноски за адвокатска защита.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на Глава XII от АПК пред Административния съд – София - град в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____